

er gængs at betegne den Fremgangsmaade, det andet Thing har brugt, som Wisnepolitik, Obstruktionspolitik, eller hvilke øvrige smukke Navne der nu kan gives den, men jeg tror nok, at der er en Udfskyldning for en saadan Fremgangsmaade, naar man ser hen til, at denne Sag saa vel som mange andre, der ere undergaaede samme Skjæbne i den sidste Tid, har været taget for atter og atter til Behandling, uden at et ønskeligt Resultat har kunnet naaes. At man saa griber til det Middel — kan jeg gjerne sige — at lægge en Sag til Side foreløbig for at afvente andre Tider, for at oppebie, at der mulig kan komme Forhold til Stede, hvor der kan være Haab om, at Sagen med Udsigt til et godt og frugtbringende Resultat kan tages frem, synes jeg er forklarligt nok. Jeg formener, at det er Udsigten til en mulig Gjennemførelse af Toldreformen, der nu saa langt henne i Samlingen har bragt det andet Thing til at tage Sagen op paany, idet jo Handelsstraktaten i og for sig indeholder et Stykke af en Toldreform. Naar der saaledes røres ved Sagen, naar der saaledes fra Regjeringens Side gjøres et Forsøg paa en i det Mindste delvis Reform af det saa længe omtvistede Spørgsmaal, synes jeg ikke, at det er saafært, at Mange i det Mindste kunne have en vis Forhaabning om, at nu er der oprundet et Tidspunkt, hvor der er Mulighed for at faae noget Mere, faae i ethvert Fald en Del af de Ønsker opnaaede, hvorom der hidtil har været kæmpet. Altsaa, jeg finder i de her kortelig paapegede Omstændigheder Forklaring nok paa, at Sagen er bragt frem. Endvidere nævuede den ærede Landssthingsmand, at Handelsstraktaten indeholdt i sig en Nedgang i Statens Toldindtægter til et Beløb af omtrent en halv Million, hvorfors den høitærede Conseilspræsident og Finanzminister ikke forlangte noget Nederlag, og han mente, der var viist en betydelig Smødekommehed og Hensynsfuldhed fra dette Thing ved at stille i Udsigt at tage imod et saadant Forslag, et Forslag, der desuden vilde være i betydelig Grad i Handelsens og Skibsfartens Interesse, et Forslag, som man altsaa maatte betegne som en Smødekommehed mod Ønskerne fra Handelsens og Skibsfartens Side. Jeg skal først hertil bemærke, at det forekommer mig at være en lidt aparte Paastand fra den ærede Landssthingsmands Side, at der ved dette Forslag er viist nogen Smødekommehed mod Ønsker og Fordringer, der hidtil have været stillede fra det andet Things Side. Det er jo vel at mærke ikke blot Ønsker og Fordringer om Nedsættelser i vor Toldbestatning, altsaa Formindstelse af vore

Statsindtægter, der har været tilstigtet; nei, det har jo naturligvis været Hovedopgaven og Hovedbetragtningen at ville lette Byrden for en Del Samfundsborgere, og for at lette denne Byrde bliver det selvfølgelig nødvendigt at gaa til en Formindstelse af Statens Indtægter gennem Tolden; men den Nedgang, her vil følge Gjennemførelsen af den spanske Traktat, rammer ikke paa det Punkt, hvor der har været tilstigtet (C. Møller: Salttolden!). Der siges "Salttolden"; ja, det er ganske viist et enkelt Punkt; men naar vi undtage dette, vil vel ogsaa dermed det Hele være sagt. Forøvrigt har der ikke været saa stor Uenighed om Ophævelse af Salttolden tidligere; Salt er jo i Virkeligheden en Artikel, som dog ihvertfald kun for en temmelig forsvindende Del benyttes af de mindre Samfundsklasser, men de Artikler, der maa anses for mere almindelige Forbrugsgjenstande, de saakaldte Nødvendighedsartikler, forbigaas jo ganske. Nu vilde det jo se lidt underligt ud, om man efter i en lang Mærætte at have kæmpet for en Formindstelse af Toldindtægterne for Smaa-kaarsfolk, saa paa eengang gaar hen og siger: Ja, da vi ikke kunne naae dette, tage vi med Glæde imod en Lettelse i Tolden for mere bemidlede Folk. Det tror jeg nok, Enhver maa klart forstaa, er at gaa den modsatte Vej af, hvad der har været tilstigtet. Altsaa forekommer det mig heller ikke, at den ærede Landssthingsmand har nogen Ret til at mene, at der er viist nogen Smødekommehed fra dette Things Side ved at tilbyde at tage imod et saadant Forslag, eller fra den høie Regjeringens Side ved at foreslaa en saadan Nedgang uden den hidtil forlangte Kompensation. I Forbindelse hermed vilde jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Finanzminister. Det er jo, som jeg nævnte, fra den ærede Landssthingsmands Side, paaberaabt, at det vilde blive en Fordel for Handel og Skibsfart, om Handelsstraktaten vedtoges. Handelen, det kan være muligt; men hvad Skibsfarten angaar, har jeg ikke rigtig kunnet se Fordelene derved; jeg kunde derfor meget ønske et Svar af den høitærede Minister paa, om der virkelig for Skibsfarten, for de Søfarende, naaes en Lettelse, naaes enten større Ret med Hensyn til Seilads paa de spanske Havne eller tort sagt nogen betydelig Lempelse i en eller anden Retning. Jeg har i det Mindste ikke kunnet gjøre mig det klart, om det er Tilfældet, og hvis ikke det er Tilfældet, hvad jeg er overtydet om, at den høitærede Finanzminister med rene Ord vil sige os, synes jeg ingen Grund der er til at paaberaabe sig denne Fordel, denne Be-